

Kancelář Senátu

Projednávání agendy EU v Senátu

říjen 2015

Také v říjnu dominovala jednání Senátu problematika **migrace a azylu**. Senát podrobně projednal balíček návrhů předložený Komisí dne 9. září, včetně mezitím již přijatého rozhodnutí o relokaci dalších 120 000 osob z Itálie, Řecka, případně dalších států do ostatních členských států. K návrhu na zřízení permanentního krizového relokačního mechanismu přijal Senát odůvodněné stanovisko o rozporu se zásadou subsidiarity.

Uprchlickou krizí se zabývala i Evropská rada, jejíž jednání Senát rovněž sledoval.

Zpracoval:

Jan Grinc (s využitím materiálů OEU a sekretariátu VEU)

Datum zpracování:

31. 12. 2015

Telefon:

257 072 664

E-mail:

grincj@senat.cz

*Plná znění projednávaných dokumentů, stenozáznam z jejich projednávání na schůzi pléna a veškerá usnesení přijatá k nim Senátem a jeho orgány jsou k dispozici **po kliknutí na číslo příslušného senátního tisku**.*

Zápisy ze schůzí Výboru pro záležitosti Evropské unie jsou dostupné z odkazu v nadpisu každé schůze. Zápisy ze schůzí ostatních výborů a komisí Senátu jsou k dispozici na internetové stránce Senátu v části Dokumenty a legislativa ve složkách jednotlivých výborů a komisí.

17. schůze Výboru pro záležitosti Evropské unie v 10. funkčním období
7. 10. 2015 ([zápis](#))

Informace vlády ČR o výsledcích mimořádného zasedání Evropské rady dne 23. září 2015 a o pozicích vlády a programu jednání Evropské rady, která se koná ve dnech 15. - 16. října 2015 (senátní tisk [č. 130](#))

Zpravodaj: sen. V. Hampl.

Mimořádná Evropská rada přijala stručné prohlášení, které zmiňuje potřebu dodržovat platné právní předpisy ze strany všech států a dále se zaměřuje především na vnější aspekty řešení uprchlické krize (podpora činnosti Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, pomoc Libanonu, Jordánsku, Turecku a zemím západního Balkánu, navýšení financování svěřeneckého fondu na rozvojovou pomoc Africe, zajistit na vnějších hranicích EU identifikaci, registraci a snímání otisků prstů migrantů (hotspoty) a současně i relokaci a navrácení (nejpozději do listopadu 2015) aj. Výbor pro záležitosti Evropské unie (dále jen „VEU“) vzal tuto informaci na vědomí.

Také nadcházející Evropská rada se měla zabývat především azylovou a migrační politikou. Pozice ČR vycházela z teze společná azylová a migrační politika musí být založena na vyvážení principů solidarity a odpovědnosti (potřeba sdílení břemene, ale také dodržování pravidel) a důraz by měl být kladen na řešení příčin migrační krize (namísto zdoluhavého řešení následků) a posílení ochrany vnějších hranic EU. Mezi klíčové priority ČR patří obnovení kontroly vnější hranice, zřízení hotspotů v souladu se závěry červnové Evropské rady, zefektivnění návratové politiky, přijetí seznamu bezpečných zemí původu/tranzitu a zapojení třetích zemí do řešení situace. Naprosto zásadní jsou pak vztahy s Tureckem a nastavení vzájemné spolupráce. ČR nadále trvá na svém nesouhlasu s návrhem na permanentní relokační mechanismus. VEU vzal i tuto informaci na vědomí, neboť se kuvedeným otázkám souběžně vyjadřoval v rámci projednávání jednotlivých dokumentů Komise.

Zpráva Komise Výroční zpráva za rok 2014 o vztazích Evropské komise s vnitrostátními parlamenty (senátní tisk [K 027/10](#))

Zpráva Komise Výroční zpráva za rok 2014 o subsidiaritě a proporcionalitě (senátní tisk [K 028/10](#))

Zpravodaj: sen. Z. Besta.

Komise vydává každoročně dvě zprávy, v nichž hodnotí své vztahy s národními parlamenty členských států EU (zejm. tzv. politický dialog, styky členů Komise se členy národních parlamentů) a používání zásad subsidiarity a proporcionality (včetně kontroly dodržování zásady subsidiarity národními parlamenty). Český Senát se stejně jako v minulých letech řadí mezi neaktivnější komory, pokud jde o počet stanovisek zaslaných Komisi v rámci politického dialogu. V závěrečné statistice mu co do počtu stanovisek zaslaných Komisi v rámci politického dialogu náleží čtvrté místo za portugalským a španělským parlamentem a horní komorou italského parlamentu. Tento údaj však nic nevypovídá o tom, jak jsou názory jednotlivých komor zohledňovány Komisí a Radou. VEU vzal dokumenty na vědomí, čímž jejich projednávání v Senátu skončilo.

Návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska (senátní tisk [J 037/10](#))

Zpravodaj: sen. T. Grulich.

Návrh stanovuje prozatímní opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie a Řecka v důsledku současného přílivu migrantů na jejich území. V návaznosti na předchozí rozhodnutí o relokační 40 000 žadatelů o mezinárodní ochranu z těchto dvou států má nyní dojít k relokační dalších 120 000 osob, přičemž jednotlivé členské státy jsou povinny přijmout stanovený podíl z tohoto počtu. Nejprve by mělo dojít k relokační 15 600 osob z Itálie a 50 400 osob z Řecka. Od září 2016 pak má být relováno dalších 54 000 osob, a to na základě rozhodnutí Rady případně i z jiných států, které se budou potýkat s náhlým přílivem migrantů. Relokace se bude vždy vztahovat jen na příslušníky států, jejichž občanům je podle statistik za jednotlivá čtvrtletí v EU přiznána mezinárodní ochrana ve více než 75 % případů. V současnosti se to týká občanů Sýrie, Eritrey a Iráku. Přijímající členský stát bude mít možnost odmítnout relokační konkrétní osoby, pouze pokud existují přiměřené důvody považovat ji za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek.

Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí bylo Radou během několika dní od jeho předložení přijato, přičemž Česká republika spolu s některými dalšími státy hlasovala proti jeho přijetí, zaměřil se VEU při projednávání tohoto dokumentu na otázku provádění rozhodnutí. Předznamenal, že nadále odmítá zavádění jednorázových i trvalých relokačních mechanismů povinných pro členské státy a dotčené osoby, a to z důvodů, které podrobně vyjádřil při projednávání prvního relokačního rozhodnutí (viz [Projednávání agendy EU v Senátu – červen 2015](#)) a které se zásadním způsobem dotýkají dělby pravomocí mezi členskými státy a Evropskou unií. Dále již VEU žádá vládu, aby při provádění rozhodnutí plně využila možnosti ovlivnit výběr osob určených k relokační do České republiky, zejména aby v souladu s rozhodnutím 1) sdělila Itálii a Řecku, které skupiny žadatelů o mezinárodní ochranu při relokační preferuje; 2) důkladně prověřovala, zda u těchto osob neexistují důvody považovat je za hrozbu pro národní bezpečnost nebo veřejný pořádek nebo za osoby vyloučené z mezinárodní ochrany vzhledem k jejich účasti na závažných zločinech, a relokační takových osob odmítala; 3) s ohledem na množství se případy padělání dokladů prokazujících státní občanství Sýrie ověřovala totožnost osob a pravost jejich dokladů, neboť dle rozhodnutí se relokační týká pouze státních příslušníků vybraných třetích zemí. VEU zastává názor, že vláda by měla preferovat tzv. zranitelné osoby ve smyslu práva EU, jako jsou osoby vyžadující zvláštní zdravotní péči nebo oběti mučení a jiných forem hrubého násilí. Závěrem VEU žádá vládu, aby Senát písemně informovala, jak hodlá postupovat ve výše uvedených otázkách, jaká opatření hodlá zavést pro omezení dalšího pohybu osob relovovaných do České republiky a zda Komise již reagovala na dotazy vlády týkající se tohoto problému a zda v souvislosti s prováděním rozhodnutí hodlá navrhnout nějaké legislativní změny.

Dokument byl následně projednán plénem Senátu (viz níže).

18. schůze Výboru pro záležitosti Evropské unie v 10. funkčním období
21. 10. 2015 (zápis)

Informace vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady, která se konala ve dnech 15. - 16. října 2015 (senátní tisk č. 116)

Zpravodaj: sen. V. Hampl.

VEU se nechal informovat o výsledcích říjnové Evropské rady. Pokládá za přínosné, že se těžiště diskuzí o současné migrační krizi odklonilo od dle Senátu nepřiliš přínosných debat o relokačních mechanismech, díky čemuž se Evropská rada mohla podrobně věnovat zásadnějším otázkám majícím reálný dopad na řešení současné krize. VEU podporuje závěry Evropské rady, pokud jde o vymezení a provádění hlavních prioritních opatření, mezi které patří spolupráce s třetími zeměmi, posílení ochrany vnějších hranic EU a reakce na příliv uprchlíků a zajišťování navracení osob, které nesplnily podmínky pro udělení mezinárodní ochrany na území EU. Připomíná, že výše uvedená opatření Senát opakovaně zdůrazňoval ve svých usneseních k jednotlivým návrhům Komise jako zásadní součást komplexního řešení aktuální migrační krize. VEU dále považuje za nezbytné, aby vláda ČR v souladu se závěry Evropské rady výrazně navýšila nejen svou finanční, materiální a expertní pomoc poskytovanou na bilaterální bázi zemím nejvíce zasaženým migrační krizí, nýbrž i své příspěvky na podporu klíčových mezinárodních organizací (např. Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, Světový potravinový program či nové svěřenecké fondy EU pro Sýrii a Afriku). Domnívá se, že s ohledem na závažnost současné migrační krize je nutné zajistit posílení kapacit unijních agentur zabývajících se migrací (např. FRONTEX, Evropský podpůrný azylový úřad nebo Azylový, migrační a integrační fond) a analyzovat možnosti navýšení příslušných kapitol rozpočtu EU, např. i v kontextu nadcházejícího přezkumu stávajícího víceletého finančního rámce. Pokud jde o ostatní témata projednávané Evropskou radou, VEU považuje za důležité, že závěry Evropské rady s ohledem na případné budoucí členství ČR v eurozóně potvrzují, že proces směřující k dokončení hospodářské a měnové unie musí pokračovat „při plném respektování jednotného trhu a otevřeným a transparentním způsobem“. Inkluzivní přístup k projednávání návrhů obsažených ve Zprávě pěti předsedů by tedy měl umožnit aktivní účast vlády ČR na těchto jednáních. Konečně se pak VEU ztotožňuje se závěry Evropské rady, které zdůrazňují potřebu v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 2166 stíhat osoby odpovědné za sestřelení letadla MH17. Informaci následně projednalo plénum Senátu (viz níže).

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje krizový relokační mechanismus a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (senátní tisk N 033/10)

Zpravodaj: sen. T. Grulich.

Komise navrhuje doplnit dublinský systém azylového práva EU o trvalý krizový relokační mechanismus. Cílem návrhu je zajistit spravedlivější distribuci žadatelů mezi členskými státy v případě stavu nouze, a tím umožnit fungování dublinského systému i v dobách krize tak, aby byl zajištěn rychlý přístup žadatelů o mezinárodní ochranu

k příslušnému řízení. O aktivaci relokačního mechanismu má rozhodovat Komise formou aktu v přenesené pravomoci. Nejde tedy o automatickou relokaaci všech příchozích žadatelů o mezinárodní ochranu. Na rozdíl od jednorázových rozhodnutí ve prospěch Itálie a Řecka (jimž se mechanismus jinak podobá) by však již o relokaaci nerozhodovala ani kvalifikovaná většina států v Radě.

VEU ve svém obsáhlém usnesení nejprve konstatuje, že se seznámil s návrhem nařízení a neshledal důvod odchýlit se od své dosavadní odmítavé pozice k zavádění relokačních mechanismů povinných pro členské státy a dotčené osoby. Souhlasí rovněž s rámcovou pozicí vlády a žádá vládu, aby v Radě EU i v Evropské radě vystupovala proti přijetí navrhovaného nařízení. Zároveň by se ale vláda měla nadále solidárně a co nejintenzivněji podílet na těch opatřeních Evropské unie, která skutečně přispějí k řešení krize, zejména prosazovat a podporovat veškerá opatření vedoucí k posílení kontroly nad vnějšími hranicemi EU, k co nejrychlejšímu zprovoznění přijímacích center (hotspoty), fungující spolupráci se třetími zeměmi a účelnou humanitární pomoc v problémových regionech.

VEU dospěl k závěru, že návrh nařízení je v rozporu se zásadou subsidiarity ve smyslu čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, neboť porušuje zásadu svěření pravomocí, jejíž dodržení je podmínkou souladu jakéhokoli jednání Unie se zásadou subsidiarity, a neumožňuje dosáhnout cílů zamýšlené činnosti lépe než stávající možnosti jednání členských států. Proto doporučuje Senátu přijmout podle čl. 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality k návrhu nařízení odůvodněné stanovisko o jeho rozporu se zásadou subsidiarity. Zbytek usnesení pak uvádí důvody tohoto postoje.

VEU zastává názor, že Evropská unie nemá pravomoc zavést na základě čl. 78 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“) ani na základě jiného ustanovení Smluv trvalý relokační mechanismus, o jehož spuštění by rozhodovala Komise. Proto by přijetí takového mechanismu bylo v rozporu se zásadou svěření pravomocí. Právním základem pro reakci na krizové situace v azylové politice je čl. 78 odst. 3 SFEU, podle kterého ocitne-li se některý členský stát v nouzi v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí, může Rada přijmout dočasná opatření ve prospěch takového státu. Vychází se tedy z toho, že adekvátní reakce na krizovou situaci spočívající v dočasných opatřeních musí být dohodnuta členskými státy podle jejich možností a závažnosti situace, neboť se výrazně dotýká základních funkcí státu, veřejného pořádku a národní bezpečnosti. Citované ustanovení neumožňuje přenést tuto pravomoc na Komisi. Návrh, aby Komise sama kdykoli v budoucnu rozhodla o provádění relokaací, popírá pravomoc Rady podle čl. 78 odst. 3 SFEU – jestliže právní základ pro jednorázové relokače vyžaduje v každém případě rozhodnutí Rady, nelze tuto pravomoc obecně přenést na Komisi.

Dále je VEU přesvědčen, že navržené nařízení nemá skutečný přínos oproti stávajícím možnostem jednání členských států a nevede k dosažení vytyčených cílů, a proto není naplněn požadavek zásady subsidiarity, že Unie smí jednat pouze tehdy, když cílů zamýšlené činnosti nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy a spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Samotný proces relokače totiž vyvolá značné administrativní náklady, má probíhat po dobu až dvou let a bude vyžadovat předběžné provedení řady úkonů s osobou určenou k relokaaci, v důsledku čehož nelze předpokládat, že by rozdělení žadatelů o mezinárodní ochranu mezi členské státy tímto postupem mohlo urychlit řízení o přiznání mezinárodní ochrany, jak se domnívá Komise. Nepřispívá tedy k dosažení cíle čl. 78 SFEU. Komisí uváděný cíl zajistit správné

uplatňování dublinského systému v krizových situacích nařízení samo popírá, neboť pravidel dublinského systému zavádí výjimku. Tím mimo jiné oslabuje tlak na to, aby všechny členské státy zavedly a udržovaly účinný a lidsky důstojný azylový systém. Cíl spravedlivě a solidárně řešit krizové situace je naplněn čl. 78 odst. 3 SFEU, který dává Radě dostatečný prostor pro volbu vhodné formy a rozsahu reakce.

VEU zastává názor, že dokud nebyla provedena a vyhodnocena dočasná relokační opatření ve prospěch Itálie a Řecka, jsou úvahy o zavedení trvalého mechanismu předčasné, neboť v případě krize v dalším členském státě může kdykoli znovu rozhodnout Rada podle čl. 78 odst. 3 SFEU. VEU zdůrazňuje, že v souladu se zásadou subsidiarity musí být relokační žadatelů o mezinárodní ochranu věcí politického rozhodnutí každého členského státu, neboť právě členský stát ponese odpovědnost za další pobyt těchto osob na svém území, jak z hlediska poskytnutí zdravotní a jiné pomoci a jejich společenského, hospodářského a kulturního začlenění, tak i z hlediska zachování veřejné bezpečnosti. Orgány členského státu pak také musejí nést politickou odpovědnost za případné selhání v tomto úkolu a občané členského státu musejí mít možnost dosáhnout změny státní politiky, což by bylo zavedením trvalého mechanismu, o jehož spuštění by rozhodovala Komise, znemožněno.

VEU také opakovaně upozorňuje na pochybné humanitární a právní aspekty relokačních opatření, která na rozdíl od samostatného jednání členských států nepředpokládají souhlas dotčených osob s jejich přemístěním do konkrétního členského státu a zcela pomíjejí problém druhotného pohybu relokovaných osob po přiznání mezinárodní ochrany. Tomuto pohybu nelze zabránit jinak než za cenu značných omezení pro přemístěné osoby, která by byla problematická i z hlediska právních předpisů EU upravujících mezinárodní ochranu a volný pohyb osob. VEU zastává názor, že nedobrovolně přemístěné osoby nebudou mít motivaci integrovat se do společnosti ve státě, kam byly přemístěny, a budou usilovat o přesun do těch členských států, kam by přirozeně směřovaly, v čemž jim nelze dlouhodobě bránit. Tím značně vzrůstají bezpečnostní rizika, která budou s jejich pobytem spojena. VEU je přesvědčen, že rychlý a lidsky důstojný přístup k azylovému řízení je nutné zajistit zejména solidární finanční, materiální, technickou a personální podporou azylových systémů členských států potýkajících se s největším nápoem migrantů a posílením kontroly nad vnějšími hranicemi EU. Proto podporuje aktivity vlády zaměřené na poskytování této pomoci.

Dokument byl následně projednán plénem Senátu (viz níže).

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se vytváří společný seznam EU bezpečných zemí původu pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a mění směrnice 2013/32/EU (senátní tisk [N 034/10](#))

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Akční plán EU v oblasti navracení (senátní tisk [K 035/10](#))

Společné sdělení Evropskému parlamentu a Radě Řešení uprchlické krize v Evropě: Úloha vnější činnosti EU (senátní tisk [K 036/10](#))

Zpravodaj: sen. T. Grulich.

Akční plán EU v oblasti navracení definuje okamžitá a střednědobá opatření, která mají členské státy přijmout, aby posílily využívání dobrovolného návratu, provádění směrnice o navracení osob, zlepšily sdílení informací, upevnily úlohu, kterou

v návratových operacích plní agentura Frontex, a posílily její mandát, a aby vytvořily integrovaný systém pro řízení návratů. Společné sdělení popisuje vnější činnost EU pro řešení uprchlické krize a navazuje na solidní strukturu mezinárodní angažovanosti na dvoustranné, regionální a mnohostranné úrovni v této oblasti, zejména na základě globálního přístupu k migraci a mobilitě z roku 2011. Cílem návrhu nařízení je zřídit společný seznam bezpečných zemí původu, který umožní rychleji zpracovávat jednotlivé žádosti o azyl od kandidátů pocházejících ze zemí, které jsou v celé EU považovány za bezpečné, a napomůže rychlejšímu navrácení v případech, kdy individuální posouzení žádostí potvrdí, že se na ně nevztahuje právo na azyl. Komise navrhla, aby byly na evropský seznam bezpečných zemí původu přidány Albánie, Bosna a Hercegovina, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Kosovo, Černá Hora, Srbsko a Turecko. Seznam lze v budoucnu rozšířit.

VEU ve svém usnesení vítá zaměření těchto iniciativ Evropské komise na řešení příčin probíhající migrační krize a na zajištění efektivního postupu vůči osobám, které nesplňují podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany, což může vést k uvolnění kapacit pro poskytování pomoci těm, kdo ji skutečně potřebují. VEU souhlasí s rámcovými pozicemi vlády a podporuje Komisi navrhovaná opatření, která v zásadě usilují o zlepšení praktického fungování azylové a migrační politiky, jakož i o lepší nastavení spolupráce se třetími zeměmi, která se v tomto ohledu jeví jako klíčová. V této souvislosti je nutné zaměřit svou pozornost nejen na regiony Afriky a Blízkého východu, ale také na region západního Balkánu. Dále VEU vítá snahu Komise o zvýšení efektivity návratové politiky, která představuje jeden ze základních nástrojů k řešení současné migrační krize a k boji proti nelegální migraci. Oceňuje také návrh nařízení, kterým se vytváří společný seznam EU bezpečných zemí původu, neboť to může přispět k urychlení azylového řízení se žadateli pocházejícími z těchto zemí, k zefektivnění národních azylových systémů, ke snížení nákladů vznikajících azylovým systémům v důsledku neopodstatněných žádostí o azyl, jakož i k omezení zneužívání těchto nástrojů osobami nesplňujícími podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany. Rovněž vítá, že vytvoření společného seznamu bezpečných zemí původu ponechává členským státům flexibilitu v přístupu k posuzování bezpečnosti jiných států původu a zároveň je možné seznam podle potřeby aktualizovat. VEU připomíná, že i žadatelé o mezinárodní ochranu pocházející ze zemí označených za bezpečné budou posuzováni individuálně a prokáží-li opodstatněnost své žádosti, nehrozí jim automatické vrácení do země původu. Závěrem VEU žádá vládu, aby Senát písemně informovala o přípravě projektů na pomoc zemím původu a tranzitu migrantů pro rok 2016 (pokud již takové plány existují).

13. schůze Senátu v 10. funkčním období 22. 10. 2015

Informace vlády ČR o výsledcích mimořádného jednání Evropské rady, které se konalo dne 23. září 2015 (senátní tisk [č. 130](#))

Zpravodaj VEU: sen. V. Hampl.

Plénium vzalo informaci vlády na vědomí.

Informace vlády ČR o výsledcích mimořádného zasedání Evropské rady dne 23. září 2015 a o pozicích vlády a programu jednání Evropské rady, která se koná ve dnech 15. - 16. října 2015 (senátní tisk [č. 116](#))

Zpravodaj VEU: sen. V. Hampl.

Předseda vlády B. Sobotka podrobně prezentoval a diskutoval o výsledcích Evropské rady, aktuální situaci a postojích vlády především k migrační politice. Plénum následně přijalo usnesení ve znění navrženém v usnesení VEU z 18. schůze v 10. funkčním období (viz výše).

Návrh rozhodnutí Rady, kterým se stanoví dočasná opatření v oblasti mezinárodní ochrany ve prospěch Itálie, Řecka a Maďarska (senátní tisk [J 037/10](#))

Zpravodaj VEU: sen. T. Grulich.

Senát přijal usnesení ve znění doporučení VEU ze 17. schůze v 10. funkčním období (viz výše).

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje krizový relokační mechanismus a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (senátní tisk [N 033/10](#))

Zpravodaj VEU: sen. T. Grulich.

Projednávání tohoto bodu vyvolalo rozsáhlou debatu o současné uprchlické krizi včetně otázky podmínek v detenčních zařízeních v ČR. Senát následně přijal usnesení ve znění doporučení VEU z 18. schůze v 10. funkčním období (viz výše). Přijal tak své historicky páté odůvodněné stanovisko o rozporu návrhu legislativního aktu EU se zásadou subsidiarity (na základě Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojeného k základním smlouvám). Odůvodněné stanovisko kromě Senátu přijala i česká Poslanecká sněmovna, rumunská Poslanecká sněmovna a parlamenty Slovenska a Maďarska.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se vytváří společný seznam EU bezpečných zemí původu pro účely směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a mění směrnice 2013/32/EU (senátní tisk [N 034/10](#))

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Akční plán EU v oblasti navracení (senátní tisk [K 035/10](#))

Společné sdělení Evropskému parlamentu a Radě Řešení uprchlické krize v Evropě: Úloha vnější činnosti EU (senátní tisk [K 036/10](#))

Zpravodaj VEU: sen. T. Grulich.

Senát přijal usnesení ve znění doporučení VEU z 18. schůze v 10. funkčním období (viz výše).